

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului Tuchiluș Marian, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

***Tuchiluș Marian xxxxx**, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 21.09.2018 - 21.05.2019;

2. Instanța de apel: 11.07.2019 - 25.09.2019;

3. Instanța de recurs: 16.12.2019 - 18.03.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2019 inculpatul Tuchiluș Marian a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod Penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 80 (optzeci) ore.

S-a respins cerința acuzatorului de stat cu privire la compensarea de către inculpat a cheltuielilor judiciare suportate de stat pentru întocmirea raportului de constatare tehnico-științifică.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, inculpatul Tuchiluș Marian, la data de 16.07.2018, aproximativ la orele 16:40, aflându-se în apropierea Parcului din str. Mihai Sadoveanu, 28, mun. Chișinău, intenționat, în mod ilegal, în scopuri personale și fără scop de înstrăinare, a păstrat la sine substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone) cu masa totală de 0,104 gr., care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3384 din 30.07.2018 se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale incluse în Tabelul I Lista nr.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, iar cantitatea lor constituie cantități mari, conform Listei nr. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006.

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Severin Vladimir prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a dispune încasarea de la inculpatul Tuchiluș Marian în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 1680 lei, utilizate pentru efectuarea constatării tehnico-științifice.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-acuzarea de stat consideră că cheltuielile de judecată suportate de către stat în cauza penala de învinuire a lui Tuchiluș Marian urmează să fie încasate din contul acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019 a fost admis apelul declarat de către acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Severin Vladimir, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre prin care cheltuielile de judecată în mărime de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științific, s-a dispus a fi încasate de la inculpatul Tuchiluș Marian.

În rest, prevederile sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2019, au fost menținute.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Tuchiluș Marian încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 217 alin. (2) Cod Penal – circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Cu referire la apelul formulat de către acuzatorul de stat instanța de apel a constatat că solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea din contul inculpatului Tuchiluș Marian a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3384 din 30.07.2018 să fie încasate de la inculpatul Tuchiluș Marian.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului Tuchiluș Marian în care a invocat ca temei de casarea a deciziei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 9) și 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în latura cheltuielilor de judecată, cu menținerea în această parte a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 mai 2019, invocând că modificările operate prin Legea nr.316 din 22.12.2017, potrivit cărora a fost abrogat alin.(2) din art. 143 Cod de procedură penală

nu semnifică liberarea bugetului de stat de plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1), cu atât mai mult nu impun inculpatul să achite aceste cheltuieli judiciare. Abrogarea alin.(2) din art.143 Cod de procedură penală reprezintă uniformizarea legislației cu privire la plata expertizelor judiciare și ajustare politicii de achitare a serviciilor conexe conform Legii.

Indică recurentul că, modalitatea de achitare a costului expertizei judiciare este un element conex și subsidiar procesului penal, astfel chestiunea cu privire la plata cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei, prin prisma prevederilor articolelor 227-229 și 142 -143 Cod de procedură penală, urmează a fi soluționată în stricta conformitate cu prevederile actului legislativ special, or în domeniul achitării costului expertizei judiciare se aplică în exclusivitate legea nr. 68 din 14.04.2016 „cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”.

6. La recursul ordinar declarat de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului Tuchiluş Marian, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, în care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanțele de judecata inferioare, corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just au tras concluzia că inculpatul Tuchiluş Marian, prin acțiunile sale, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedura penala din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, acuzarea retine că, constatările instanței de apel privind încasarea de la inculpatul Tuchiluş Marian, a cheltuielilor judiciare în suma de 1680 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare, sunt justificate, or, potrivit art. 229 Cod de procedura penala, cheltuielile judiciare solicitate, pentru efectuarea expertizelor, urmează a fi trecute în contul inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, apărarea indică temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 9) și 10) Cod de procedură penală

potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența erorilor prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 9) și 10) Cod de procedură penală.

Reieșind din criticele expuse de avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului Tuchiluş Marian, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel în partea cheltuielilor de judecată în care a fost admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la Tuchiluş Marian a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei, critici pe Colegiul penal le consideră ca fiind nefondate.

Instanța de recurs reține că, în prezenta cauză penală, a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3382 din 30.07.2018, pentru care a fost achitată suma de 1680 lei fiind ordonată de către organul de urmărire penală, și sunt acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, Colegiul penal constată că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Potrivit dispozițiilor art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Totodată, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, stipulează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal constată că, aceasta a dispus admiterea apelului procurorului privind încasarea de la Tuchiluş Marian a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 1680 lei, motivându-și soluția în acest sens. Or, instanței nu i-au fost prezentate careva probe referitor la situația materială precară a inculpatului, or plata cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei nu poate influența

substanțial asupra situației materiale a acestuia.

În urma celor expuse, Colegiul penal atestă că raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2510 din 30.07.2018 a fost ordonat și efectuat în cadrul procesului penal, fiind achitat pentru întocmirea acestuia din sumele alocate de stat, astfel, până la recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii cheltuielile au fost achitate de stat, cheltuieli, care după condamnarea acestuia pot fi recuperate de la condamnat. Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel, just la solicitarea procurorului a dispus ca inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, nefiind stabilite careva circumstanțe de eliberare a acestuia de la plata cheltuielilor judiciare, prevăzute la art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal statuează, că la caz instanțele și-au motivat eficient soluția de admitere a solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la admiterea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea dispoziției referitoare la cheltuielile judiciare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, de către avocatul Arnaut Valentina în numele inculpatului Tuchiluş Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Tuchiluş Marian xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **18 martie 2020.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie